STICUSA
KNIPSELKRANT 107

AMIGOE WOENSDAG 4 DECEMBER 1985

ORANJESTAD — *In het Instituto di Cultura werden de prijzen uitgereikt aan de winnaars van de expositie Arte Popular 1985. De volgende personen kregen een prijs toegekend in de categorie schilderij: 1. Greta Kock („Aruba's Sunset"), 2. Lidia Werleman („Cas Tipico"), 3. Ma-[illegible]za Duarte („Ciudad di Cayena"); in de categorie handenarbeid: 1. Filomena Kock (macramé- werkstuk), 2. Glenda Tromp- Geerman („Straatmuzikanten"), 3. zuster Hedwig (kibrahacha wandkleed). Bij de foto: de winnaars met hun plaquettes.*

AMIGOE MAANDAG 9 DECEMBER 1985

Jossy Mansur als aandeelhouder

ORANJESTAD — In aansluiting op het Amigoe- bericht van afgelopen zaterdag waarin de benoeming werd vermeld van Jossy Mansur tot directeur van TeleAruba nv werd ten onrechte vermeld dat de heer Mansur ook directeur van Mansur Trading is, waarvan hij wel aandeelhouder is. De Mansur Trading is wel een van de belangrijkste aandeelhouders van het dagblad Nobo, terwijl de heer Jossy Mansur ook aandeelhouder/directeur is van het ochtendblad Ultimo Noticia.

AMIGOE ZATERDAG 7 DECEMBER 1985

Onthulling monument van Frans Booi

KRALENDIJK — Het Cultureel Centrum Bonaire (CCB) heeft de secretaris van de Sticusa drs M.D. Thijs verzocht het monument van het hoofd van Cultuur en Opvoeding Frans Booi te onthullen. Dit zal gebeuren op zondag 8 december om vier uur in de namiddag. Zoals bekend is het monument van Frans Booi al geruime tijd geleden ontworpen en zou een plaats krijgen op het plein voor de St Bernarduskerk. Er werd voor de vervaardiging ook een aanzienlijke som geld uitgetrokken, maar in feite aanvaardde het BC nimmer de kunstuiting van Booi. Nu heeft het CCB besloten om het beeld van Frans een plaatsje te geven op het terrein van het jeugdhuis Jong Bonaire.

Amigoe ZATERDAG 7 DECEMBER 1985

ORANJESTAD — *Bovenstaande standaardzegels (1e gedeelte) en bijzondere frankeerzegels Status Aparte zullen ingaande 1 januari 1986 door de Filatelistische dienst van de Arubaanse Posterijen worden uitgegeven. De standaard- zegels (bovenste vier) zijn ontworpen door Evelino Fingal en de afbeeldingen zijn: Arubaans huis (5 cent), Ratelslang (30 cent), waterskiër (60 cent) en Watapana boom (150c). De ontwerper van de Status Aparte- zegels (onderste vier) is Nigel Matthew. Op deze zegels zijn te zien: de geografische ligging van Aruba (25c), het wapen van Aruba (45c), het volkslied van Aruba (55c) en de vlag van Aruba (100c). De zegels werden gedrukt bij Joh. Enschede en Zonen, te Haarlem.*

Caribische Kerstmusical op Saba

SABA — De Saba Anglican Young Peoples Association tezamen met de Saba Culture Group brengt «We Nativity», een Caribisch Kerstmuscial geschreven door de Caribische schrijvers D'Obrene O' Marde en Shelly Tobit.

Er worden twee uitvoeringen gegeven: donderdag 12 december in het Sunny Valley Youth Centre in The Windwards, steeds om acht uur 's avonds. Het optreden en zingen staat onder leiding van reverend fr. S.M. Jacobs. Het stuk bestaat uit twaalf acteurs en zangers met vier musici.

«We Nativity» brengt een verfrissende boodschap tijdens de sociale situatie rond de geboorte van Jesus. Het publiek wordt geconfronteerd met de sociale onrechtvaardigheid van toen en nu, speciaal in de Caribische regio. Het publiek leert ook hoe hiertegen gezamenlijk kan worden opgetreden door vredevolle acties en door zelf oplossingen te brengen. Vergeleken met de traditionele Kerstmusicals heeft «We Nativity» een ware Caribische identiteit. De muziek, liederen en taal spreken voor zichzelf.

LITTERAIR CAFE

WILLEMSTAD - Op vrijdag 13 december a.s. wordt er een "Kafé Literario" ofwel "Litterair Café" gehouden te Kas di Kultura Libertas op Scharloo.

Vanaf 8 uur 's avonds kunnen schrijvers, dichters, componisten, musici, schilders en alle andere kunstenaars van Curacao gezellig even binnen wippen in het Litterair Café en met elkaar van gedachten wisselen.

Ook bestaat de mogelijkheid om een kleine voordracht te geven, iets mede te delen of het één en ander te laten zien van eigen werk. Het motto van deze avond is: communicatie, collegialiteit en kreativiteit.

Kunstenaars en allen die op de een of andere manier betrokken zijn bij kunst en kultuur, zijn van harte welkom in het "Kafe Literario".

Jossy Mansur is van TeleAruba nv directeur

ORANJESTAD — Voor notaris mr. Edgar Lacle hebben gedeputeerde mr John van der Kuyp en ing. Briezen, directeur van de Arubus nv de nieuwe vennootschap TeleAruba nv opgericht. Honderd procent van de aandelen zijn in handen van het eilandgebied Aruba. Tot eerste en enige directeur werd benoemd de heer Jossy Mansur, eigenaar van het ochtendblad Diario en directeur van de Mansur Trading Company.

In een gesprek met de Amigoe bevestigde Jossy Mansur desgevraagd de oprichting van de nv en zijn benoeming tot directeur. Hij wees erop dat hij directeur van de nieuwe vennootschap is doch niet van de TV-plant. De heer Mansur zette uiteen dat de vennootschap werd opgericht omdat anders de ATM-plant niet aan het eilandgebied Aruba kan worden overgedragen.

Zoals bekend heeft de minister van Verkeer en Vervoer ing Roland Lacle herhaalde malen laten horen dat de Centrale regering klaar is voor de overdracht maar dat het eilandgebied een vennootschap diende op te richten. Dat is thans geschied. De heer Mansur stelde dat hij zo vlug mogelijk met de commissarissen van TeleAruba overleg wil plegen over de overdracht. Er is nog geen raad van commissarissen benoemd. De heer Mansur is van mening dat na de overdracht aan het eilandgebied de nieuwe regering zal moeten beslissen wat er verder moet gebeuren.

Forum over cultuur in S.S.K.

WILLEMSTAD— "Komishon Pa Promove Nos Kultura" organiseert op 12 december van acht tot elf uur 's avonds in het SSK een forum over cultuur. Het doel van dit forum is te kijken aan de hand van verscheidene meningen wat cultuur is en in hoevere er sprake is van censuur in onze cultuur. In het panel hebben zitting: de heren Feinje, antropoloog, Jandi Paula, filosoof, Pacheco Domacasse, hoofd Dienst Culturele Zaken, Guillermo Rosario, schrijver, Paul Comenencia, journalist en Jeanne Henriquez, geschiedkundige. Als gespreksleidster treedt Joyceline Clemencia op.

Oproep aan kunstenaars om werken af te staan

WILLEMSTAD— De Dienst Culturele Zaken doet een oproep aan beeldende kunstenaars om een van hun werken ter beschikking te stellen voor een verkooptentoonstelling die gehouden wordt op 14 december in Huize Liberthas, Scharlooweg 61. De opbrengst van de verkochte werken komt ten goede van de slachtoffers van Armero in Colombia. De werken worden verzameld bij de Dienst Cultuur aan de van Raderstraat 2-20. Inlichtingen worden verstrekt door Ingrid Louis en Jose Capricorne op tel. nummer 613900.

Henk Elsink is ontroerend goed

PRECIES DRIE jaar geleden was Henk Elsink hier, samen met Liesbeth List, en ik was toen niet bijster enthousiast. Als suggestie schreef ik: ..."Henk meer liedjes schrijven en zingen". Gisteravond liep uit de geïmproviseerde zaal en was ontroerd door zijn vele prachtige liedjes en conferences. Een zeer gave one man show.

Vanavond is zijn laatste show en iedereen (zeker makamba's) zou moeten gaan kijken. Wie weet dan nog een extra show, meneer Bak? Ik ga dan weer..., want zijn show is warm van weemoed, melancholie en doet je huiveren door zijn ironie.

Hij opent over vroeger, na '45 toen Nederland nog zuinig leefde. Geen centen voor toetjes. Dat is iets van de moderne tijd en Henk neemt deze vaak op de korrel. En als je een keer toch een ijsje kreeg, dan genoot je echt. Hij zingt over vader ('n hoogtepunt in '82), heeft een meesterlijke conference over brillen en ouderdom. Hij heeft zelfspot; mooi wit maatkostuum, maar hij verhult zijn buikje niet. Hij leert te leven met het leven en niet te leven zoals dat volgens "men" moet.

Henk Elsink componeert prachtige muziek zowel voor de piano als het Metropole-orkest, welke door de boxen weerklinkt. Moeiteloos krijgt hij het publiek mee in een fonetisch Spaanse meezinger Lola. Het hoogtepunt is voor mij de conference van de overwintering van vader in Spanje en dan een cassette inspreekt voor thuis. Dit gaat een legendarisch cabaretnummer worden... Zo mooi van opbouw, mimiek, gestick (lichaams- houding); let op de voeten, zijn oogopslag, zijn stem. Een lach en een traan dichtbij elkaar, een clown is deze cabaretièr.

Ik meen ergens gelezen te hebben dat hij uit Twentse klei is getrokken; zijn vader of familie is vast boer geweest. Gegroefd gelaat, rode verbrande neus, grote, verweerde kolenschoppen van handen. Maar boeren lopen meestal niet zo te koop met hun gevoelens. ...*"ik verborg mijn onzekerheden in een harde lach"...*

Hij spreekt moeiteloos over zijn dode kollega Smitje, schakelt over op een sublieme conference over de moderne tijd "de profielschets", waarin hij razendsnel verschillende types neerzet (veelal boerse!) zonder plat te worden en heeft een swingend muzikaal tijdsbeeld met Ronnie Rekkie. Hit dus!

Ik weet niet of de mensen achterin de zaal van Concorde alles zo goed konden zien en horen; misschien dat dit dan te positief overkomt. Daarom, koop een kaartje en ga vroeg! Henk heeft een plekje in mijn hart ingenomen, daar waar twee van de grote drie er niet meer zijn. Een grote, Twentse, boerse, muzikale, ontroerende simpele, mannelijke veertiger, die van tropische verrassingen houdt. Piña Colada, mis dit gerecht niet.

Vol verwachting klopt ons hart wat ons volgend jaar te wachten staat.

GUUS DE SAIN

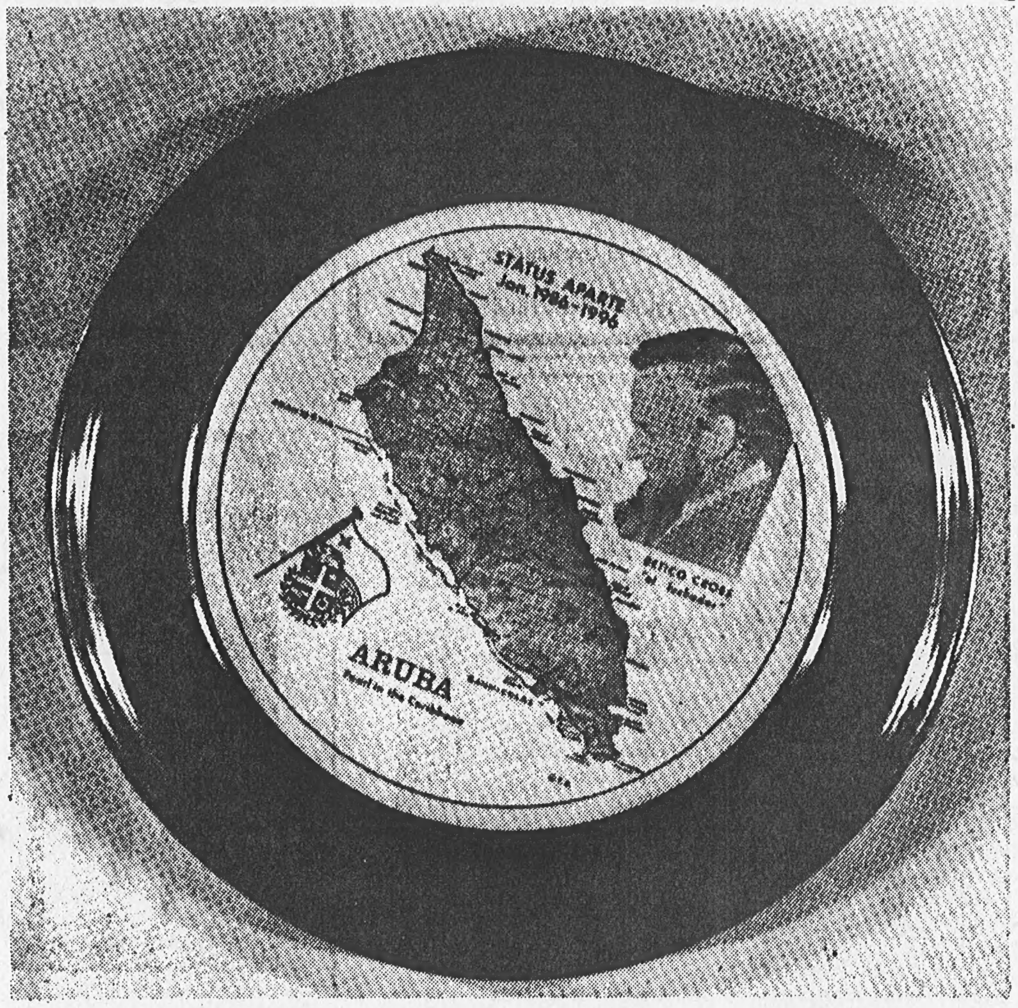
5 jr. Muziekschool

op het grote nut van de muzikale alfabetisatie en noemt in dit opzicht de muziekpedagoog Bedacht "een pionier". De heer Bedacht, in januari 1981 uitgezonden door de Sticusa, ontwierp zowel de pedagogisch- didactische als de administratieve structuren volgens welke de Muziekschool zijn werkzaamheden verricht, en is aan genoemde instelling verbonden als docent van een zevental cursussen. In een artikel, opgenomen in het lustrumboek, zegt de heer Bedacht dat het voor hem weliswaar bijzonder aangenaam is geweest te hebben mogen meewerken aan de Muziekschool op Bonaire, maar dat hij bij de evaluatie van hetgeen hij gedurende deze eerste vijf jaren heeft kunnen bereiken, tot de conclusie komt dat er nog heel wat werk moet worden verzet dat de basis van het muziekonderwijs dient te verstevigen. Op zijn verlanglijst zijn nog steeds blijven staan de verwezenlijking van drie belangrijke projecten: 1. Het Structuurplan Coördinatie Muziekonderwijs, 2. Het Paedo- audiologisch onderzoek, en 3. Het Jeugdkoor of Koro Hubenil.

Voor de met zowel financiële als materiële steun van de Sticusa opgerichte en in stand gehouden Muziekschool is er vanaf het begin grote belangstelling getoond door de bevolking van Bonaire. Reeds in de eerste drie maanden van zijn bestaan kon de Muziekschool aan 114 personen de eerste diploma's AVM-A toekennen. Meer dan zeshonderd cursisten hebben tot nu toe hun studies aan de Muziekschool afgesloten met het behalen van verschillende diploma's, terwijl het aantal personen dat op welke wijze dan ook betrokken is bij het ontvangen van muziekonderricht meer dan duizend bedraagt. Dit betekent dat zowat een tiende deel van de Bonaireaanse bevolking opgenomen is in het muzikale alfabetiseringsproces.

In het lustrumboek komen cursisten en ex- cursisten aan het woord, die op persoonlijke wijze uitdrukking geven aan hun plaats in dit proces, terwijl ook de leerkrachten enkele functionele aspecten belichten van het muziekonderwijs op Bonaire. Het lustrumboek is op aanvraag kosteloos verkrijgbaar bij het CCB.

BEURS- EN NIEUWSBERICHTEN Woensdag 11 december 1985

ORANJESTAD - Dit is dan het bord, waarover de laatste tijden zoveel te doen geweest is. Door wie ze precies besteld zijn en hoeveel is (nog) niet bekend. Tegenover de "Amigoe" verklaarde voorzitter Atan Lee van het organisatiecomité van de status aparte-viering dat het in ieder geval niet zijn comité geweest is. Dat de borden er evenwel zijn, daarvan getuigt in ieder geval deze foto. Ook schijnt het zo te zijn dat voor een bedrag van meer dan f 70.000.- gedenkpenningen in brons met de beeltenis van Betico Croes werden goedgekeurd door het Bestuurscollege, blijkbaar buiten de begroting van het comité om. Dit alles doet zeer vreemd aan omdat juist Betico Croes altijd gesteld had dat de status aparte iets was van het hele Arubaanse volk en niet van één partij of één persoon. De werkelijkheid blijkt nu heel anders uit te vallen, n.l. dat de hele viering en alles wat ermee te maken heeft, wordt geconcentreerd rond de figuur van Betico Croes. En als de geruchten over de bestelling van een standof borstbeeld van de MEP-leider ook op waarheid berusten, dan is geen sprake meer van een voorgenomen viering van de status aparte, maar van een Betico-viering. Vorige week nam de Eilandsraad een MEP-motie aan, dankzij de gele meerderheid, waarin ondermeer gesteld wordt dat alle onvermijdelijke uitgaven voor de viering voor rekening van het Eilandgebied komen, hetgeen er mogelijk op duidt dat men al nattigheid begon te voelen. Maar diezelfde Eilandsraad kan nog altijd, uiteraard in een andere samenstelling, beslissen wat wél of niet onvermijdelijk was, zeker waar de MEP zelf steeds gesteld heeft dat alleen het hoognodige naar internationale maatstaven uitgegeven werd. Dat lijkt een mogelijkheid om al dit geld nog terug te krijgen, immers, die internationale maatstaven werden vastgesteld na gesprekken met ondermeer Nederland en de Nederlander staat bekend als een zeer nuchter mens!!

Amigoe
MAANDAG 16 DECEMBER 1985

Bulgaarse kunst in Curaçaose museum

WILLEMSTAD— In het Curaçaose Museum vindt van 21 december tot 13 januari een tentoonstelling plaats van Bulgaarse Kunst, die afkomstig is van de hand van Roumen Skortchev, die zelf bij de opening die om half negen 's avonds plaatsvindt aanwezig zal zijn.

AMIGOE
DONDERDAG 19 DECEMBER 1985

Gebouw overgedragen aan Monumentenzorg

ORANJESTAD — Op de valreep heeft het Bestuurscollege besloten het gebouw aan de Wilhelminastraat waarin voorheen gevestigd waren de Margrietschool en de Openbare Bibliotheek, af te staan aan Monumentenzorg. Het Bestuurscollege en Monumentenzorg zullen overgaan tot restauratie van het gebouw opdat het in originele vorm in stand kan worden gehouden. Aldus een mededeling van de Arubaanse Voorlichtings- dienst.

Een nieuw schoolboek, ook voor buiten het hek:

"Something rich like chocolate"

Op zondagochtend 8 december jl. werd weer eens duidelijk wat voor een belangrijke rol een school in de culturele vorming kan spelen. Het is nog niet zo lang geleden dat geschiedenis- docent J.M.R. Schrils, werkzaam aan het Peter Stuyvesant College (PSC), zijn geschiedenismethode voor MAVO, HAVO en VWO «Nos Pasado», welwillend begeleid door Onderwijs- gedeputeerde mevrouw Raquel Reuyl-Raven, de wereld inzond. Op zondag was het alweer een docent van het PSC die op soortgelijke wijze een bijdrage leverde aan een belangrijke ontwikkeling.

Het ging om de docent Engels Aart G. Broek, die zijn (weliswaar door zwaar plastic beschermde) leerboek Caribische literatuur «Something rich like chocolate» mocht overgieten met champagne. Het officieel verschijnen van het boek — de leerlingen hebben er allang de eerste zweetdruppels aan gewijd — was het hoogtepunt en de afsluiting van een cultureel evenement dat door zijn eclectisch karakter een passende weerspiegeling was van de Caribische samenleving waarvan het boek een (literair) beeld wil geven. Voor de presentatie waren de Servisio di Asuntunan Kultural en het Instituto Lingwístiko Antiano (ILA) verantwoordelijk. Een en ander speelde zich af in het Sentro Kultural Kòrsou dat welwillend de ruimte beschikbaar stelde.

De rij van sprekers werd geopend door het hoofd van de Dienst Cultuur Pacheco Domacassé, die in zijn toespraakje enkele gedachten onder woorden bracht over de relatieve waarde van culturen. Na hem spraken nog Frank Martinus, namens het ILA en de voorzitter van het bestuur van de uitgeverij Kolibri, Beti Doran. Later op de ochtend spraken ook anderen nog een woordje, nl. Onderwijs- minister Frank Rozendal en natuurlijk de rector van het Peter Stuyvesant College I. Getrouw. De laatste benadrukte de waarde van de regionale literatuur voor de leerling van het voortgezet onderwijs. Zoals er bij het vak Nederlands het verplichte onderdeel Antilliaanse literatuur bestaat, zo behoren ook Engels en Spaans aandacht te schenken aan de literaire producten uit de eigen omgeving.

Behalve van de sprekers kon het publiek ook genieten van een korte sketch over een Engelstalige vrouw van een Engelstalig eiland die zo haar ideeën had over de Curaçaose man. Het was een beeldend optreden van Nydia Ecury. Angel Salsbach, die haar met zijn mannen begeleidde bij de intro, zorgde voor jazz- klanken. Na enkele duidelijke zangstukjes, uitgevoerd door Sonia Williams, werd dit gedeelte afgesloten door de Steelband «The Scorpions», die met het laatste nummer vooral het publiek veroverde.

Nu kwam eindelijk de schrijver zelf aan bod. In een korte toespraak (hij had, zo zei hij, eerst een lange toespraak willen houden over het Eurocentrisme in het talen- onderwijs op de Antillen; maar hij had daar vanaf gezien, jammer, want dat had tijdens het nabroodje nog een interessante discussie kunnen veroorzaken) dankte Broek iedereen die hem geholpen had bij de voorbereidingen nodig om tot het schrijven van het boek te komen en om aan het schrijven te blijven. Duidelijk bleek dat het voor de auteur belangrijk is geweest dat hij zoveel steun heeft gehad bij het leren van het Papiaments. Het aanleren daarvan moet hem heel wat ogen geopend hebben, waardoor hij zijn onderwerp, de Caribische literatuur, beter kon lezen.

Als Padrino en Madrina traden twee collega's van het PSC op, nl. Joceline Clemencia en Gibi Bacilio. Beiden spraken nog een vriendelijk en sfeervol woord, waarbij in de woorden van Clemencia vooral het gedichtje «Brenneker» van Elis Juliana opviel. Zij varieerde de kangreu van Juliana tot «e ga'i Hulanda», die woorden achtte zij van toepassing op Aart Broek. Hoe sfeervol deze doop verliep, was zondagavond uitgebreid te zien op TeleCuraçao. Een aantal prominenten verliet de doopplechtigheid gewichtiger dan ze gekomen waren, want ze kregen nog een exemplaar van «Something» ten geschenke.

Het boek zelf is een zeer omvangrijk schoolboek dat waarschijnlijk alleen al door de hoeveelheid bladzijden en tekst een diepe zucht van angst zal ontlokken aan de gemiddelde leerling. Het is in ieder geval geen kookboek zoals de echtgenote van minister Rozendal bepeinsde, toen zij de titel voor het eerst hoorde van haar man, althans dat vertelde hij in zijn korte toespraakje.

~~Het boek wil een gids zijn~~ op het gebied van de Engelstalige Westindische literatuur, waarbij opvalt dat de auteur diverse invalshoeken benut. Er is niet alleen een voorzichtige historische ontwikkeling geschetst maar er worden ook teksten uit één periode naast elkaar gezet, de zgn. diachrone vergelijking. Daarnaast wil de auteur ook de structurele invalshoek niet vermijden. De leerling wordt niet alleen gewezen op sociale en / of sociologische elementen in de behandelde romans en verhalen; ook de terminologie van de vorm dient beheerst te worden, bijv. perspectief, thema, motief, vertellers- tekst en dergelijke. Ook worden de laatste kreten uit de literatuur- wetenschap, zoals bijv. intertextualiteit al genoemd en behandeld.

De opzet van het boek is gedegen en de uitwerking ook, soms is het zelfs schoolmeesterachtig, o.a. daar waar de notatie van de boekenlijst wordt voorgedaan. Door de duidelijkheid en de precisie, ik denk hier aan de «Bibliography and References» en de hoeveelheid opgeslagen informatie is «Something rich like chocolate» een boek dat waarschijnlijk nog veel verder zal kunnen gaan dan het voortgezet onderwijs.

Dat laatste kan natuurlijk alleen als het boek, net zoals de woorden van de titel willen uitdrukken, de lezers nog strelen, zoals de Engelse literatuur in het fragment uit VS Naipauls boek «Miguel Street», waaraan de titel ontleend is:

«We were silent, in wonder. "Is the English and litritcher that does beat me". In Elias's mouth litritcher was the most beautiful word I heard. It sounded like something to eat, something rich like chocolate. Hat said: "You mean you have to read a lot of poultry and thing?" Elias nodded. We felt it wasn't fair, making a boy like Elias do litritcher and poultry».

KLAAS DE GROOT

Aart G. Broek: «Something rich like chocolate»
Een uitgave van: Editorial Kooperativo Antiyano «Kolibri», P.O. Box 3637, Willemstad, Curaçao.
De uitgave kwam tot stand met behulp van de Sticusa.

Lustrumboek met geschiedenis en wensen

Muziekschool vijf jaar

KRALENDIJK — Ter gelegenheid van het feit dat de onder de auspiciën van het Cultureel Centrum Bonaire werkende Muziekschool op 2 januari 1986 zijn eerste lustrum viert, heeft het CCB een honderd bladzijden tellend gedenkboek uitgegeven met onder mee een gedetailleerd overzicht van de geschiedenis van deze eerste Akademia di Musika Bonaire.

Het bij Deco gedrukte boek, dat geschreven werd door de muziekpedagoog Rudy Bedacht, opent met een voorwoord van CCB-voorzitter de heer S.J. Salomons, die onder meer een retrospectieve blik werpt op de geschiedenis van het in CCB- verband georganiseerd systematisch muziekonderwijs. De heer Salomons is van mening dat de Muziekschool niet meer weg te denken is uit de Bonaireaanse gemeenschap, en spreekt de hoop uit dat het streven naar verdere perfectionering van het muziekonderwijs op Bonaire moge worden bestendigd.

In het lustrumboek komt ook de heer R.S. Carolina aan het woord. Als toenmalig voorzitter van het CCB heeft hij een werkzaam aandeel gehad in de oprichting van de Muziekschool. De ex- voorzitter Carolina wijst

zie verder ommezijde

Al geruime tijd in omloop, nu gebruikt om politiek te bedrijven

Ged. Bereño, Betico Croes-borden particuliere zaak

ORANJESTAD — In een verklaring betreurt gedeputeerde Grace Bareño de ongecontroleerde berichtgeving rond de viering van de status aparte, waarbij gemeld wordt dat er een borstbeeld van Betico Croes werd gemaakt alsmede borden en medailles.

De gedeputeerde betreurt het dat betrokkenen zich eerst niet behoorlijk op de hoogte stellen voordat dergelijke berichten de wereld in geholpen worden. De gedeputeerde gelooft dat de communicatie- media een belangrijke rol spelen in het geven van de juiste voorlichting en inlichtingen (mits de overheid in het bijzonder deze ook tijdig en voldoende aan de communicatiemedia verstrekt — RED).

De gedeputeerde ontkende ten stelligste de berichten dat de Feestvierings- commissie voor de status aparte een borstbeeld, borden en medailles met een afbeelding van Betico Croes heeft laten maken. Zij wijst erop dat reeds in 1982 de firma Budu, zonder toestemming van Betico Croes, borden en een medaille heeft laten maken op zijn eigen kosten. Het betrof hier dus een privé zaak en geenszins een zaak van de overheid noch van de Feestcommissie. En als dat niet zo is, aldus de gedeputeerde in haar verklaring, kom dan met bewijzen. Immers het eilandsbestuur wordt gecontroleerd door verschillende instanties waarin alle politieke kleuren vertegenwoordigd. De betrokken borden zijn reeds geruime tijd in circulatie en dat is niets nieuws. Men gebruikt het nu om politiek mee te spelen. Het is nooit de bedoeling geweest van het Bestuurscollege noch van de commissie om een borstbeeld van Betico Croes te vervaardigen, terwijl er ook geen geld voor op de begroting is. Als vandaag of morgen het volk van Aruba — net zoals zij gedaan heeft voor twee andere politici (Juancho Irausquin en Henny Eman — RED) — dan moet het volk dat doen en krijgt het 100% mijn medewerking, aldus gedeputeerde Grace Bareño in haar verklaring. Betico Croes verdient meer dan een eenvoudig bord, medaille of borstbeeld en de tijd zal dat zeker leren.

Nadat zij nog eens herhaald heeft dat de kosten van de geplande feestviering zeker niet boven de vier ton zouden zijn gekomen, wijst ged. Bareño erop dat het Bestuurscollege bij de Algemene Bank Nederland een bedrag van één ton stortte, omdat de commissie haar werk moest doen en niet op uitgaven- vergoedingen kon wachten tot het laatste ogenblik. Wat het reserveren van hotelkamers betreft vertelt ged. Bareño dat alleen Concorde bereid was twintig kamers gratis ter beschikking te stellen.

Union Antiano:

Nieuw blad wil brug slaan tussen Antillen en Nederland

WILLEMSTAD — "Het lijkt alsof de 'gewone' niet autochtone Nederlander niet bestaat voor de Nederlandse media", zo wordt gesteld in de eerste uitgave van Union Antiano, een maandblad dat "een brug wil slaan tussen Antillianen in Nederland en op de Antillen." Daarnaast wil het blad ook andere migranten- groepen en Nederlanders bereiken.

"De gedachte achter Union Antiano is om de middelen, die we daartoe hebben, te gebruiken teneinde in te spelen op de behoeften van vooral Antillianen in Nederland en hen te helpen bij hun menings- vorming. Met informatie vanuit de Nederlandse Antillen en vice versa is de kans om hier een bijdrage aan te leveren, aanwezig", aldus het "Redactioneel" in het eerste nummer van Union Antiano.

Op maandag 18 november rolde het eerste nummer van dit nieuwe maandblad van de persen. Het blad is hoofdzakelijk in de Nederlandse taal: een vraag waar de redactie lang bij heeft stil gestaan. "We zijn tot de conclusie gekomen dat wij de Nederlandse taal zullen moeten hanteren, indien wij iedereen die dat wenst de gelegenheid willen geven om het blad te lezen."

Het initiatief tot de oprichting van Union Antiano is anderhalf jaar geleden bij een aantal Antillianen ontstaan. De redactie, samengesteld uit Antillianen en Nederlanders en bijgestaan door correspondenten in de Nederlandse Antillen, wil met dit nieuwe opinie- maandblad iets doen aan de eenzijdige berichtgeving over de Antillen. De redactie streeft naar een zo breed mogelijke opzet: behalve aan politieke onderwerpen zal er aandacht besteed worden aan sport, cultuur en vrouwen- zaken. Verder richt Union Antiano zich op actualiteiten uit de landen in het Caribische Gebied en Zuid- Amerika.

Het tarief voor een abonnement op de Antillen is 30 gulden (Antilliaans) per jaar. Men kan zich daarvoor wenden tot de redactie: Postbus 1777; 1000 BT Amsterdam. De nummers zullen maandelijks voor 2,50 gulden ook los te verkrijgen zijn op de Antillen.